

БАШКИРСКИЙ ЯЗЫК И ЛИТЕРАТУРА В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ И ПОЛИЭТНИЧЕСКОЙ СРЕДЫ: ОПЫТ И ПЕРСПЕКТИВЫ

ISBN 978-5-91608-181-7

С. 337-341

https://doi.org/10.31833/conf_ihll2019.063

УДК 811.512.141

М. Ғ. Усманова

*Башкирский государственный педагогический университет им. М. Акмуллы
ул. Октябрьской революции, 3-а, Уфа, 450008, Россия
E-mail: usmanova.minsylu@mail.ru*

КИЛЭСӘК ЗАМАН ЯЛҒАУЫ -АР/-ӘР ТУРАҒЫНДА

В башкирском языкознании все еще существуют нерешенные вопросы. Один из них – аффикс будущего времени **-ар/-әр**. Ученые А. М. Азнабаев, В. Ш. Псянчин считают, что аффиксы **ар/-әр** и **-ыр/-ер** имеют одинаковую смысловую нагрузку. В свою очередь, Ж.Г. Киекбаев пишет, что орфографически правильным надо считать форму слов **етәр, беләр, тейәр** вместо **етер, белер, тейер**. Следует также отметить, что в большинстве тюркских языков, например, татарском, нугайском, хакасском, азербайджанском, туркменском, кумыкском, крымско-татарском, каракалпакском, казахском, узбекском, уйгурском (новоуйгурском), тувинском, якутском, чулымско-тюркском, шорском, киргизском, алтайском и др. языках аффикс **-ар/-әр** является нормой литературного языка.

Ключевые слова: тюркские языки, разговорная речь, башкирский язык, аффикс.

Башкорт тел ғилемендә капма-каршы фекер тығуырған, йә әле һаман хәл ителеп бөтмәгән, йә иһә дөрөс билдәләnmәгән күренештәрҙең байтаҡ булығы [Хажин, 2001, 181], халыҡ телендә киң кулланылған кайһы бер ялғауларҙың эзәби телгә алынмайынса қалғаны тураһында [Ишбулатов, 1972, 133–134] әленән-әле яҙыла килә. Шуларҙың береһе башкорт теленең грамматикаһына эзәби норма итеп алынмаған билдәһез киләсәк заманды белдергән – **-ар/-әр** ялғауы. Ул киләсәк заман сифат кылымын яһаусы **-р** ялғауы менән (варианттары – **ыр/-ер, -ор/-өр**) бер рәттә торорға тейеш.

-ар/-әр ялғауы халыҡ телендә иркен йөрөй, эзәби әсәрҙәрҙә йыш осрай, халыҡ ижадында актив кулланыла. Был йәһәттән эпос, әкиәт, йыр, мәкәлдәр һ.б. билдәһез киләсәк заман ялғауының элекке хәлен, башкорт телендә ни тиклем киң тотонолғанын күрһәткән хазина. Бына ул һүҙҙәр: **беләр, бирәр, баһар, булар, быуар, ейәр, елғыуар, етәр, изәр, инәр, иһәр, итәр, йолар, йөзәр, йыуар, кейәр, китәр, күрәр, күһәр, киләр, косар, кыуар, менәр, осар, өзәр, сөйәр, сығар, табар, тейәр, тояр, төйәр, төшәр, түзәр, түләр, тыуар, үбәр, үләр, үһәр, үтәр, һөзәр, һөйәр, эһәр, яһар, быуар (йылан), һыубаһар (туғай), тегәр(en)** һ.б.

Бынан тыш **-ар/-әр** аффиксы антропонимдарҙа (**Һөйәрғолов, Таңатар, Таңатар, Бүләр хан, Үләрхан, Уғатар батыр**), йондозлоҡ атамаларында (**Һыуғояр - Һыуғойар**), уртаҡлыҡ исемдәрҙә (**бөгәр, һөйәр, һөйәркә, сығарылыш, таутиһәр** – үлән атамаһы), рәүештәр, сифаттар яһалышында урын алған.

Әйткәндәй, Ж. Ғ. Кейекбаев кайһы бер һүзәрзең, мәсәләң, *етәр, беләр, тейәр* ошо рәүештә дөрөс булғаны тураһында фекерен әйтә, артынса ук *етер, белер* формалары дөрөс булмауын күрһәтә һәм түбәндәге миҫалдарзы килтерә: “...мәсәләң: *угатар батыр, осар тейен*. Был исемдәр *угатыр батыр, осор тейен* рәүешендә язылмай. Кәтғи тыйыузы белдергән һәм ымлыгкка күскән *етәр* һүзәндә һәр вакыт *-әр* ялғауы әйтелә һәм языла, мәсәләң: *Етәр, егеттәр, куйығыз!* (*Етер, егеттәр, куйығыз* – дөрөс түгел.)” [Кейекбаев, 1983, 237].

Көмөш кенә әйәр атка (ла) тейәр,

Әйәкәйзәре белмәс, ат беләр.

Ир башкайына кайғы төшһә,

Үз туғаны белмәс, ят беләр. (*Белер* түгел – Ж.К.) [Кейекбаев, 1983, 217].

«Шуныһы кызык, – тип яза телсе-ғалимдар Ә. М. Азнабаев менән В. Ш. Псәнчин, – йәнле һөйләү телендәге кайһы бер кылымдарза *-ар/-әр* кушылмалары, икенселәрәндә *-ыр/-ер* аффикстары кулланыла. Мәсәләң, *ал-ыр*, ләкин *сакыр-ар*; *әйт-ер*, ләкин *кил-әр*. Орфографияла был аффикстарзың *-ыр/-ер* варианттары ғына кабул ителгән. Хәзерге башкорт телендә *-ыр* йәки *-ар* аффикслы кылымдарзың заман күзлегенән айырмаһы юк. Әйтәйек, *әйтер* һәм *киләр* формалары бер үк заманды белдерә». [Азнабаев, Псәнчин, 1976, 121].

Билдәле булыуынса, төрки телдәрәнен күбәһәндә, шул исәптән, татар телендә *-р, -ыр/-ер, -ар/-әр*, нуғай телендә *-р, -ар/-ер*, хакас телендә *-ар/-ер, -ир*, әзербайжан телендә *-ар/-әр*, төркмән телендә *-ар/-ер*, ғағауыз телендә *-р, -ар/-әр*, кумык телендә *-ар/-ер, ур/-уьр*, кырым-татар телендә *-(а)р/-(е)р*, карағалпак телендә *-р, -ар/-ер*, казак телендә *-ар/-ер/-р*, үзбәк телендә *-р, -ар*, уйғыр (яңы уйғыр) телендә *-ар-әр*, тува телендә *-ар*, якут телендә *-ар/-ыыр*, чулым-төрки телендә *-ар/-әр*, шор телендә *-ар/-ер*, кыргыз телендә *-ар*, алтай телендә *-р, -ар/-ер* аффикстары *киләсәк заман* төшөнсәһән бирә, әзәби тел нормаһы булып йөрөй [ТГ, 1997, 121; ГНЯ, 1973, 227; ГХЯ, 1981, 227-228; Языки ..., 1966, 74, 101, 123, 202, 246, 312, 330, 351, 353, 379, 395, 415, 457, 476, 496, 514].

I. Артабан киләсәк заманды күрһәткән *-р, -ар/-әр* ялғаулы кылымдарға кылымдарға бер нисә миҫал килтерәбез. Уларзың ни тиклем колакка ятыш икәнәнә, телде көйлә иткәнәнә, рифмаға ятып кына торғанына иғтибар итәйек (*миҫалдар алфавит буйынса*):

беләр, киләр:

Майзаныма шул киләр,

Батыр буһаң, ул беләр. (“Урал батыр” эпосынан);

бөтәр: *Көн яманы бөтәр, әзәм яманы бөтмәс.* (Мәкәл);

булар: *Әгәр дә көдрәт мән кылса кәһәр,*

Жук булар ғалимдәге жанжа жануар (М. Акмулла шиғырынан);

етәр: *Уның өсөн һүз ишетеп, халык алдында абруй төшөрөп йөрөү етәр...*

(З. Бишева); *Ярлыкарзар атайымды. Үзе өсөн көрәшергә уның акылы ла, белеме лә, хәйләһе лә етәр.* (М. Изелбаев);

изәр, өзәр: *Ни тиһәң дә дәрәтле заман – тинһәң тимер өзәрлек, һукһаң бакыр изәрлек сағыбыз.* (Й. Солтанов);

инәр: *Инәрәңдән алда, сығарыңды уйла.* (Мәкәл);

йөзәр, түзәр: *Ағизелкәй алкын, һыуы һалкын,*

Икәү бергә нисек йөзәрбез.

Икәү бергә нисек тә йөзәрбез,

Айырылышһак, нисек түзәрбез. (“Ағизел” йырынан);

йыуар: *Ямғырзар яуһа, ер йыуар.* (“Изеүкәй менән Моразым” эпосы);

кейәр, бирәр, һөйәр:

Беләзегем, йөзөгәм,

Кейәрем әле үзем.

Ятка бирәр әмәлем юк

Һөйәрәм әле үзем. (“Беләзегем-йөзөгөм” йырынан);

көтәр, итәр:

Ил батырым, Хәмит, ир-егетем,

Һине онотмам, һагынып көтәрмен!

Тик еңеп кайт яуыз дошмандарзы,

Ғүмер буйы гөлдәр итәрмен. (Н.Дәүләтшина)

күрәр, үләр: *Тәкдир булһа, үләрбез,*

Хак язғанын күрәрбез. (“Бузейегет” эпосы);

күсәр, кыуар, тыуар: *Болот та күсәр, ел кыуар –*

Ер йөзөндә үрт тыуар. (“Изеүкәй менән Моразым” эпосы);

сөйәр: *Кара ла ыласын кыу итһәм,*

Шоңқар һайлап сөйәрмен. (“Изеүкәй менән Моразым” эпосы);

тояр, тыуар: “Теләһә кайза йөрәмәй, гел калала йәшәргә ризалашһа, үзөндә мәсьүлиәт

тояр һәм шиғырҙарын китап итеп сығарырға мөмкинлек тә тыуар ине”, – тип уйлап, Мөхәммәтсәлим Акмуллаға хат язғы. (Я. Хамматов);

төшәр, үсәр, исәр: *Бәлки, Машиканың эзенә төшәрмен.* (Я. Хамматов);

Гөл булһам, үсәр инем,

Ел булһам, исәр инем.

Алма булһам, алдарыңа

Өзөлөп төшәр инем. (Йыр).

түзәр: *Осрашырға нисә йылдар бар,*

Нисек түзәрмен һуң һагынмай. (Йыр);

түләр, үләр: *Һалдат әйтә: Үлһәм, ни хәл итмәк кәрәк, үләрмен,*

Бик кәрәкһә, икене лә түләрмен. (“Генерал кызын алған һалдат” әкиәте);

тыуар: – *Кадир хан кулда гәйрәт бөтмәһен, ырыузан ырыс китмәһен өсөн, канбабалар һынағанса, нәселде дауам итеүсә вариш батыр ирзән тыуар ул, тип, кызын батырзан кот йәйзәрмәксә.* (С.Бәзретдинов);

үбәр: *Һызылып киткән кара мыйык,*

Нисек үбәрһең кыйып. (Такмак).

үсәр: *Карагай за үсәр ай йәм өсөн,*

Бал корттары осар бал өсөн. (Башкорт халык йыры “Йәйләүлек”);

һыубаһсар: *Ғәзәттә, ат инһә, күренмәй торған һыубаһсар сабынлыктар юкка сыкты.*

(З.Биишева); *Ерзә йәшәү яңынан башлана; ташкын кабат һыубаһсар төбәккә йәйелгән.* (Р.Камалов);

һөзәр: *Әсеңде тишә һөзәрмен.* (Әкиәттән);

эсәр, косар: *Таз тағы яуапһыз калмаған:*

– Айран бирһәң, эсәрәм,

Айланып һине косарым! (“Балкантаз” әкиәте);

II. -ар/-әр ялғаулы кылымдарзан яһалған исемдәр:

елғыуар: *Елғыуар тиз тыуар тигәндәй, башкалары йәһәт кенә шунан үрсеп киткән.*

(Р.Байымов); ... *һәр хәлдә елғыуар егеткә окшамаған, эше күп ине, ахырыһы, ашыкты.* (Д.Бүләков);

һөйәр: «Мин был һүзәрзе сирканып язам: *һезең хәшәрәт, азғын катынығыз үзенең һөйәре менән кайзалыр көньякка касты», – тип язылғайны.* (Ә.Бикчәнтәев); *Уны элекке һөйәркәһенә йортка ингән икән тип тә һөйләһеләр.* (Х.Зарипов); *Һөймәһемде һөйәрәм һөйәрәмден һакына.* Әйтем;

III. рәүеш: **етәрлек**: *Ә беззең уландар башлап йөрөүсә булып. Насармы ни?! Оһолдары ла, теләктәре лә етәрлек, иншалла.* (И.Ноғоманов);

IV. сифат: **өзәрем**: *Бик өзәрем эшең булмаһа, унда-бында сығып китмәй тор, уран кайтышлай һуғылырмын, – тип китеп барзы.* (Ф.Әсәнов);

быуар: *Әйтерһең, йәшелле-күкле быуар йылан борғалана-һырғалана тау-таш араһынан шыуыша ла шыуыша.* (Ғ.Хөсәйенов);

ейәр, эсәр: – *Эс, улым, эсәр һыуың, ейәр ризығың ошо ерзә булһын.* (Т.Ғарипова);

һөйәр: *Бындай эштә айык ақыл, таза намыс, эш һөйәр кул кәрәк, тинеләр.* (И. Ғиззәтуллин);

-ар/-әр аффиксы тоторокло һәм тоторокһоз һүзбәйләнештәрзә, фразеологик берәмектәрзә һақланған:

тегәрәп – тегенеү өсөн кулдан иләнған киндер еп. [БТһ., т.1, 325].

Еп өзәрлек [тә] хәл калмау фразеологик берәмеге һүзлеккә қағизә буйынса **өзәрлек** рәүешендә бирелһә лә [БТһ., т.1, 325] халык бик нык хәлдән тайғанын **еп өзәрлек тә хәл юк** (*калманы*), тип әйтә.

Миһалдарзан күренеүенсә, **-ар/-әр** аффикслы *киләсәк заман* кылымы һәм башка һүз төркөмдәре башкорт телендә иркен йөрөй. Тимәк, кешелә булған сифатты (булмышты) нәселдән-нәселгә күсерә торған элемент – ген (*кан*) – үзенең функцияһын тулыһынса үтәй, халык (*ырыу, нәсел, зат, током*) каны аша бар булмышын быуындан-быуынға тапшыра килә. Сөнки, күреүебезсә, халык уны онотмаған, онотмай: олоһо ла, кесеһе лә, грамматикала укытқанға карап тормай, йәне-тәне, каны кушқанса һөйләй, яза, йырлай...

Канаттарым булһа, осар инем

Талғын елпеп тыуған яктарға, тип йырлаған данлыклы башкорт курайсыһы Ишмулла Дилмөхәмәтов:

Үзәгемде өзәр инде,

Әйткән һүззәре менән.

Кызғаныска каршы, халык телендә, фольклор әсәрзәрендә иркен кулланылған **-ар/-әр** ялғауы башкорт теленең грамматикаһында үз урынын алмаған. Уны грамматикала тергезеү халык телен дөрөс күрһәтеү генә түгел, телдең матур, сағыу, тулы, моңло яңғырашын да кире кайтарыу ул. Үрзә әйткәнебезсә, төрки телдәренең бөтәһендә тиәрлек **-ар/-әр** ялғауы әзәби тел нормаһы итеп алынған. Тимәк, ул төрки телдәренә хас бер үзенсәлек.

Әзәбиәт

Азнабаев Ә. М., Псәнчин В. Ш. Башкорт теленең тарихи морфологияһы. (Сағыштырма-тарихи тикшеренеү тәжрибәһе). Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1976. 175 бит.

ГНЯ – Грамматика ногайского языка. Фонетика и морфология. Под ред. профессора Н. А. Баскакова. Черкесск, 1973. 320 с.

ГХЯ – Грамматика хакасского языка. Под ред. профессора Н. А. Баскакова. М.: Изд-во «Наука», 1975. 418 с.

Ишбулатов Н. Х. Хәзерге башкорт теле. (Әзәби телдең нормалар системаһы). Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1972. 144 бит.

Кейекбаев Ж. Ғ., Ғәлләмов А. А., Фәритов Х. С., Азнабаев Ә. М., Сәйетбатталов Ғ. Ғ. Башкорт теле. Педагогия училищелары өсөн дәреслек. Өфө: Башкортостан китап нәшриәте, 1983. 398 бит.

ТГ – Татарская грамматика. Том II. Морфология. Казан: Татарское кн. изд-во, 1997. 397 с.

Хажин В. И. Дөрөс һөйләйбезме? // Ватандаш, 2001. № 1. 181-183-сө бит.

Языки народов СССР. В пяти томах. Тюркские языки. Том 2. М.: Изд-во «Наука», 1966. С. 340-362.

ABOUT THE FUTURE TENSE AFFIX-AR/ -ÄR

Unresolved issues still exist in Bashkir linguistics. One of them is the affix of future tense **-ar** / **-är**. Scholars A.M. Aznabaev, V.Sh. Psyanchin believe that the affixes **ar** / **-r** and **-yr** / **-er** have the same semantic load. In turn, J.G. Kiekbaev writes that the spelling form *etär, bellär, teyär* instead of *eter, beler, teyer* should be considered correct spelling. It should also be noted that in most Turkic languages, for example, Tatar, Nogai, Khakass, Azerbaijan, Turkmen, Kumyk, Crimean Tatar, Karakalpak, Kazakh, Uzbek, Uyghur (Novoigur), Tuvan, Yakut, Chulym-Turkic, Altai and other languages the affix *-ar* / *-är* is the norm of the literary language.

Key words: Turkic languages, colloquial speech, Bashkir language, affix.

References

- Aznabaev A. M., Psyanchin V. Sh. Historical morphology of the Bashkir language (experience of comparative historical research). Ufa: Bashkir book publishing house, 1976. 175 p.
- Grammar of The Nogai language. Phonetics and morphology. Under the editorship of Professor N. A. Baskakov. Cherkessk, 1973. 320 p.
- Grammar of the Khakas language. Under the editorship of Professor N. A. Baskakov. Moscow: publishing house "Nauka", 1975. 418 p.
- Ishbulatov N. H. Modern Bashkir language (the system of norms of the literary language). Ufa: Bashkir book publishing house, 1972. 138 p.
- Kiekbaev Dz.G., Gallyamov A. A., Faritov H. S., Aznabaev A. M., Saitbattalov G. G. The Bashkir language. Textbook for teacher training colleges. Ufa: Bashkir book publishing house, 1983. 398 p.
- Tatar grammar. Vol.II. Morphology. Kazan: Tatar book publishing house, 1997. 397 p.
- Khazhyn V. I. Are we Speaking correctly? // Compatriot, 2001. № 1. P. 181-183.
- Languages of the USSR. In five volumes. Turkic languages. Volume 2. Moscow: Publishing house Nauka, 1966. P. 340–362.